KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.08.2004
KOM(2004) 559 endelig

2004/0187 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af en aftale mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af en aftale mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Baggrunden for forhandlingerne

Det var Kommissionen, der efter Rådets bemyndigelse af 14. december 2000 gennemførte forhandlingerne om en aftale mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser.

Kommissionen overholdt fuldt og helt de forhandlingsdirektiver, der var knyttet til Rådets afgørelse, ved navnlig at tage hensyn til den nuværende fællesskabsret og den fremtidige udvikling heraf på området samarbejde.

Dette afspejles specifikt i aftalens artikel 7 og 25, hvor det anføres, at gunstigere bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter ikke påvirker bestemmelserne i aftalen.

Dette er også den konklusion, man nåede frem til på topmødet den 19. maj 2004 mellem Den Europæiske Union og Schweiz, hvor der blev opnået enighed om, at begge sider i forbindelse med samarbejdsaftalen om bekæmpelse af svig fuldt ud vil samarbejde på det retlige område og yde hinanden administrativ bistand i forbindelse med bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, herunder overtrædelser af moms- og toldlovgivningen i forbindelse med handel med varer og tjenesteydelser. Samarbejdet om bekæmpelse af hvidvaskning af penge vil også i væsentlig grad blive forbedret og navnlig komme til at omfatte også alvorlige tilfælde af svig og smugling.

Det administrative samarbejde vil ske i overensstemmelse med standarderne i konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen) (EFT C 24 af 23.1.1998, s. 2). Det retlige samarbejde, der inkluderer tvangsmidler (ransagning og beslaglæggelse), vil være omfattet af princippet om dobbelt strafforfølgning som fastsat i aftalens artikel 31, der svarer til artikel 51 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (EFT L 239 af 22.9.2000). Hvis princippet om dobbelt retsforfølgning i forbindelse med retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse i fremtiden skulle blive opgivet i Schengen-området, vil de nye Schengen-regler fuldt ud finde anvendelse på de områder, der er omfattet af denne aftale. I henhold til ovennævnte topmødekonklusioner fik Schweiz i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om landets associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne kun en undtagelse for så vidt angår den fremtidige fællesskabsret vedrørende retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse i forbindelse med overtrædelser af lovgivningen om direkte beskatning.

Der vil blive samarbejdet om sager om hvidvaskning af penge i overensstemmelse med det materielle anvendelsesområde for direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77) som ændret ved direktiv 2001/97/EF (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76), i hvis artikel 1 der henvises til begrebet alvorlig svig som defineret i artikel 2 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (svig, der kan medføre frihedsstraf og dermed mulighed for udlevering).

Aftalens bestemmelser

Afsnit I - Almindelige bestemmelser

- Artikel 1 og 2 – **"Genstand" og "Anvendelsesområde"**

I disse artikler defineres aftalens genstand og anvendelsesområde, der omfatter administrativ bistand og retligt samarbejde i forbindelse med beskyttelsen af Fællesskabernes finansielle interesser og visse af medlemsstaternes finansielle interesser.

Inden for rammerne af aftalens anvendelsesområde omfatter begrebet "svig og enhver anden ulovlig aktivitet" alle handlinger, der er i strid med skattelovgivningen (moms og punktafgifter) og toldlovgivningen (herunder smugling), korruption, bestikkelse og hvidvaskning af udbyttet af aktiviteter, der er omfattet af aftalens artikel 2, stk. 3. Hvidvaskning af penge er også omfattet, forudsat at den pågældende lovovertrædelse kan straffes med en frihedsstraf på mere end seks måneder, hvilket omfatter navnlig skattesvig og professionel smugling (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

I artikel 2, stk. 1, litra a), første afsnit, henvises til "varehandel" uanset om varerne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit). Aftalens anvendelsesområde omfatter overtrædelser af skattelovgivningen i forbindelse med handel med både varer og tjenesteydelser. Begrebet "handel" i artikel 2, stk. 1, litra a), andet afsnit, afhænger ikke af, om varerne passerer gennem eller tjenesteydelserne har forbindelse med den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit) – (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

I artikel 2, stk. 2, fastsættes det, at en anmodning om samarbejde ikke kan afvises alene med den begrundelse, at den anmodede parts lovgivning ikke indeholder samme type regler eller samme retlige definition af de pågældende handlinger som den anmodende parts lovgivning. Det betyder, at anvendelsen af aftalen principielt ikke er omfattet af reglen om dobbelt strafforfølgning (der kun finder anvendelse inden for rammerne af artikel 31 og 32 i aftalen) - (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

- Artikel 3 - "**Mindre sager**"

Formålet med denne artikel er at undgå at stå over for et alt for stort antal anmodninger om bistand vedrørende mindre sager.

Artiklens indhold svarer til indholdet af artikel 50, stk. 4, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19). For så vidt angår det retlige samarbejde vil artikel 50, stk. 4, i konventionen om gennemførelse af Schengen-reglerne og artikel 3 i denne aftale ikke længere finde anvendelse, når protokollen af 16. oktober 2001 til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater træder i kraft for Schweiz, da protokollens artikel 8 vil erstatte artikel 50 i konventionen om gennemførelse af Schengen-reglerne. Protokollen vil senest træde i kraft for Schweiz på datoen for dens ikrafttræden for den femtende medlemsstat, der var medlem af EU på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af protokollen.

- Artikel 4 - **"Den offentlige orden"**

Denne artikel omfatter en række væsentlige grunde vedrørende den offentlige orden til at afvise en anmodning om samarbejde, som er i overensstemmelse med samarbejdsaftalerne, navnlig artikel 2, litra b), i Europarådets konvention om gensidig retshjælp i straffesager (Strasbourg, den 20.4.1959).

Bankhemmeligheden udgør ikke en grund til at afvise gensidig bistand i denne artikels betydning.

- Artikel 5 – "**Fremsendelse af oplysninger og bevismidler**"

Denne artikel vedrører udveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen af oplysninger og bevismidler fremsendt af Schweiz og modsat som fastsat i aftalen.

I artikel 5, stk. 1, henvises til bestemmelsen om tavshedspligt, der gælder for embedsmænd. Artikel 5, stk. 2, vedrører fremsendelsen af oplysninger og bevismidler, som den anmodende part har modtaget som led i den bistand, den anmodede myndighed har ydet. Artikel 5, stk. 3, indeholder bestemmelser, der skal sikre en effektiv fremsendelse af oplysninger.

- Artikel 6 - "**Fortrolighed**"

Denne artikel henviser til kravene om fortrolighed i forbindelse med den anmodede parts bistand.

Afsnit II: Bestemmelser vedrørende administrativ bistand i forbindelse med beskyttelse af finansielle interesser

- Artikel 7 – "**Forholdet til andre aftaler**" – Aftalen om bekæmpelse af svig ophæver ikke protokollen om gensidig bistand mellem administrative myndigheder i toldspørgsmål, der er indgået med Schweiz (EFT L 169 af 27.6.1997, s. 81), og som fortsat finder anvendelse i forbindelse med navnlig toldspørgsmål, der ligger uden for anvendelsesområdet for aftalen om bekæmpelse af svig.

- Artikel 8 og 9 – "**Omfang**" og "**Kompetence**" – Disse artikler i udkastet til aftale svarer til artikel 1-3 og artikel 8 i konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II-konventionen) (EFT C 24 af 23.1.1998, s. 2).

Administrativ bistand i medfør af aftalen svarer i det omfang, det er hensigtsmæssigt, til Napoli II-konventionen. Dette omfatter brug af oplysninger med henblik på aftalen (se aftalens artikel 19) (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004). Anvendelsesområdet for aftalen til bekæmpelse af svig går videre end konventionens anvendelsesområde på toldområdet. Aftalens bestemmelser gælder inden for rammerne af den kompetence, hver myndighed har i henhold til national ret inden for rammerne af de nationale procedurer, og ændrer eller udvider ikke denne kompetence.

- Artikel 10 - "**Proportionalitet**" Denne artikel afspejler den problemstilling, der allerede er omfattet af artikel 3, men inden for rammerne af den administrative bistand.

- Artikel 11- "**Centrale tjenester**"

Denne artikel i udkastet til aftale er i overensstemmelse med indholdet af artikel 5 i Napoli II-konventionen og afspejler kravene i forhandlingsdirektiverne om klart at identificere de relevante myndigheder på centralt plan.

Hver kontraherende part udpeger de centrale tjenester, der har kompetence til at behandle anmodninger om administrativ bistand.

- Artikel 12 - "**Anmodninger om oplysninger**", Artikel 13 - "**Anmodninger om overvågning**" og Artikel 14 - "**Forkyndelse og postforsendelse**", stk. 1 og 2

Disse artikler i udkastet er i overensstemmelse med indholdet af artikel 10, 11 og 13 i Napoli II-konventionen.

- Artikel 14, stk. 3, har til formål at sikre, at den ordregivende institution direkte kan kontakte støttemodtagere og kontrahenter for Fællesskaberne, der har bopæl i Schweiz, og kan besvare anmodninger om dokumenter og oplysninger, som de modtager fra sidstnævnte i forbindelse med den pågældende støtte eller kontrakt. Hvis der ikke er hjemmel herfor i en international retsakt, er det sandsynligt, at overførslen af oplysninger vil være i strid med visse schweiziske bestemmelser om afsløring af forretnings-hemmeligheder og økonomisk spionage.

- Artikel 15 - "**Anmodninger om undersøgelser**" og Artikel 16 - "**Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende kontraherende parts myndighed**"

Disse artikler er i overensstemmelse med indholdet af artikel 12 i Napoli II-konventionen. Anvendelsen af alle de undersøgelsesmidler, der er tilladt i henhold til den anmodede parts retsorden som nævnt i artikel 15, stk. 2, omfatter afhøring af personer, husundersøgelser og undersøgelser af transportmidler, kopier af dokumenter, anmodninger om oplysninger og beslaglæggelse af løsøre, dokumenter og værdigenstande.

Artikel 16 giver mulighed for, at embedsmænd med bemyndigelse hertil kan være til stede under gennemførelsen af en anmodning om bistand og se i dokumenter, stille spørgsmål og fremsætte forslag til efterforskningsforanstaltninger for derved at bidrage til en effektiv gensidig bistand, og hvor det hensigtsmæssigt, få adgang til de samme lokaler, dokumenter og oplysninger som den anmodede myndigheds embedsmænd konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

- Artikel 17 - "**Pligt til samarbejde**"

Denne artikel er en følge af aftalens artikel 15 og 16 og afspejler forpligtelser svarende til dem, der påhviler forretningsdrivende i medlemsstaterne i forbindelse med undersøgelser, der foretages af deres myndigheder.

- Artikel 18 – "Bistandsanmodningens form og indhold"

Denne artikel er i overensstemmelse med indholdet af artikel 9 i Napoli II-konventionen.

- Artikel 19 – "**Anvendelse af oplysninger**"

Denne artikel svarer til artikel 11 i protokollen om gensidig bistand mellem administrative myndigheder i toldspørgsmål, der er indgået med Schweiz (EFT L 169 af 27.6.1997, s. 81),

og den indeholder en bestemmelse om de særlige forhold, der er omfattet. Anvendelsen af oplysninger vil fortsat være begrænset til beskyttelsen af parternes finansielle interesser som defineret i artikel 2 (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

- Artikel 20 – "**Spontan bistand**"

Denne bestemmelse er bredere end de tilsvarende bestemmelser i Napoli II-konventionen.

- Artikel 21-23 – "Særlige former for samarbejde"

Disse artikler er i overensstemmelse med indholdet af nogle af foranstaltningerne i afsnit IV i Napoli II-konventionen. De er udformet således, at deres anvendelse beror på parternes myndigheders skøn.

- Artikel 24 – "**Inddrivelse**"

Indholdet af denne artikel svarer til hovedindholdet af artikel 6, 7, 10, 13 og 15 i direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer vedrørende visse afgifter, skatter, told og andre foranstaltninger (EFT L 73 af 19.3.1976. s 18).

Afsnit III: Bestemmelser vedrørende gensidig retlig bistand i forbindelse med strafferetlig beskyttelse af finansielle interesser

- Artikel 25 - "**Forholdet til andre aftaler**"

Denne artikel er baseret på samme overvejelser for så vidt angår internationale retsakters komplementaritet som artikel 48 i konventionen om gennemførelse af Schengen-reglerne og artikel 1 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1).

Begrebet multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter i medfør af aftalens artikel 25, stk. 2, omfatter, når aftalen er trådt i kraft, navnlig aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om inddragelsen af Det Schweiziske Forbund i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

- Artikel 26 - "**Procedurer, hvor der ligeledes ydes gensidig retshjælp**"

Denne artikel er i overensstemmelse med indholdet af artikel 49 i konventionen om gennemførelse af Schengen-reglerne og artikel 3 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

I denne artikel fokuseres der nu på sager, hvor der ydes retshjælp (herunder de forhold eller overtrædelser, som en juridisk person kan holdes ansvarlig for). Stk. 2 er bibeholdt med henblik på at udvide de foranstaltninger, der er fastsat i konventionen om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (Strasbourg, den 8.11.1990), til overtrædelser, der er omfattet af aftalen om bekæmpelse af svig.

- Artikel 27 - "**Fremsendelse af anmodninger**"

I denne artikel fastsættes en fleksibel fremsendelsesmåde, idet der både kan ske en centraliseret fremsendelse af anmodninger og en direkte fremsendelse til den fuldbyrdende myndighed. Dette er specielt tilpasset den schweiziske situation, hvor der findes to domstolsinstanser (den federale og den kantonale), hvorfor en centraliseret fremsendelse i visse situationer kan vise sig at være nyttig.

Det er i overensstemmelse med artikel 6 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater at foretage en direkte fremsendelse af anmodninger, og en sådan forhindrer unødvendige forsinkelser. I medfør af artikel 27, stk. 5, skal de kompetente centrale tjenester identificeres.

- Artikel 28 - "**Fremsendelse pr. post**"

Denne artikel er i overensstemmelse med indholdet af artikel 52 i konventionen om gennemførelse af Schengen-reglerne og artikel 5 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

- Artikel 29 - "**Foreløbige foranstaltninger**"

Denne artikel svarer til artikel 24 i anden tillægsprotokol af 8. november 2001 til Europarådets konvention om gensidig retshjælp i straffesager (Strasbourg, den 20.4.1959). Stk. 2 svarer til artikel 11 i konventionen om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (Strasbourg, den 8.11.1990).

- Artikel 30 - "**Tilstedeværelse af den anmodende parts myndigheder**"

Denne artikel er i overensstemmelse med artikel 4 i Europarådets konvention om gensidig retshjælp i straffesager (Strasbourg, den 20.4.1959) og artikel 2 i anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om gensidig retshjælp i straffesager (Strasbourg, den 8.11.2001). Den er desuden inspireret af artikel 12, stk. 2, i Napoli II-konventionen. Formålet med artiklen er at gøre det lettere at efterkomme anmodninger om retshjælp for at undgå yderligere anmodninger, der ville gøre samarbejdet mindre effektivt.

I lighed med det der er fastsat i forbindelse med administrativ bistand (artikel 16), giver dette mulighed for, at den anmodende parts embedsmænd med bemyndigelse hertil kan være til stede under gennemførelsen af en anmodning om bistand og se i dokumenter, stille spørgsmål og fremsætte forslag til efterforskningsforanstaltninger for derved at bidrage til en effektiv gensidig bistand og, hvor det hensigtsmæssigt, få adgang til de samme lokaler, dokumenter og oplysninger som den anmodede myndigheds embedsmænd (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

Denne bestemmelse forpligter imidlertid ikke de anmodede myndigheder til at indbyde de anmodende myndigheder til at overvære gennemførelsen af de foranstaltninger, der anmodes om.

- Artikel 31 - "**Ransagninger og beslaglæggelse**"

Der vil blive samarbejdet på det retlige område, herunder om ransagninger og beslaglæggelser, samt om overtrædelser af lovgivningen om indirekte skatter og smugling (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

Artikel 31, stk. 1, litra a), gengiver ordlyden af artikel 51, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengen-reglerne.

Artikel 31, stk. 2, svarer til Fællesskabets standarder for bekæmpelse af hvidvaskning af penge i medfør af direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge – som ændret ved direktiv 2001/97/EF (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76) - og anden protokol til konventionen om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser (EFT C 222 af 19.7.1997, s. 12). Retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse i forbindelse med hvidvaskning af penge skal fuldbyrdes, hvis den pågældende overtrædelse kan straffes med en frihedsstraf på mere end seks måneder i henhold til den anmodende og anmodede parts ret. Det indebærer, at skattesvig og professionel smugling er omfattet (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

- Artikel 32 - "**Anmodninger om bankoplysninger og finansielle oplysninger**"

Anmodninger om oplysninger om bankkonti og banktransaktioner og anmodninger vedrørende tilsyn med banktransaktioner vil blive behandlet i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i protokollen af 16. oktober 2001 til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 326 af 21.11.2001, s. 1), herunder om nødvendigt hemmeligholdelse af de efterforskningsmæssige foranstaltninger for den berørte person (se protokollens artikel 1-4) (konklusionerne af topmødet mellem EU og Schweiz den 19. maj 2004).

- Artikel 33 – "**Kontrollerede leverancer**"

Denne artikel er udformet med artikel 12 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater som forbillede.

- Artikel 34 - "**Overdragelse med henblik på beslaglæggelse eller tilbagelevering**"

Denne artikel er i overensstemmelse med artikel 8 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

- Artikel 35 – "**Fremskyndelse af den gensidige retshjælp**"

Denne artikel afspejler indholdet af de forhandlingsdirektiver, som Rådet vedtog den 14. december 2000 for at undgå for langvarige samarbejdsprocedurer. Denne artikel er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, 3 og 4, i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Når den anmodede part efterkommer en anmodning om retlig bistand i medfør af artikel 35, stk. 1, omfatter dette også fremsendelse af oplysninger og bevismateriale til den anmodende kontraherende parts myndigheder.

- Artikel 36 – "**Anvendelse af bevismidler**"

Denne artikel skal fortolkes under fuld hensyntagen til bestemmelserne om beskyttelse af oplysninger i fællesskabsretten, navnlig i overensstemmelse med artikel 23 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

- Artikel 37 – "**Spontan fremsendelse af oplysninger**"

Denne artikel er baseret på artikel 7 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater. Den supplerende henvisning i udkastet til aftale til spontan fremsendelse af oplysninger forudsætter ingen væsentlige ændringer i forhold til de eksisterende bestemmelser, da oplysningernes værdi som beviser vil blive fastlagt under straffesagen i det land, hvor retsforfølgningen foregår.

- Artikel 38 - "**Procedurer i den anmodede kontraherende part**"

Denne artikel har hjemmel i schweizisk retspraksis, i henhold til hvilken et andet land, der anlægger et civilt søgsmål i forbindelse med en straffesag i Schweiz, kan nægtes adgang til sagsakterne som civil part, hvis de schweiziske myndigheder i forbindelse med denne sag behandler en anmodning om gensidig bistand fra en retsmyndighed i det land om samme sag (Abacha, dom afsagt af schweizisk domstol den 5. juni 2001). Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Fællesskabet og dets medlemsstater fuldt ud kan udnytte deres rettigheder som sagspart, hvis de skulle ønske at indlede et civilt søgsmål i forbindelse med en straffesag i Schweiz.

Afsnit IV: Afsluttende bestemmelser

- Artikel 39 - "**Blandet udvalg**"

I medfør af denne artikel nedsættes der et blandet udvalg for forvaltningen af aftalen, bilæggelse af tvister (artikel 40) og udformning af henstillinger vedrørende ændring af aftalen (artikel 42).

- Artikel 40 - "**Bilæggelse af tvister**"

- Artikel 41 - "**Gensidighed**"

I denne artikel fastsættes det, at der ikke vil bliver truffet ensidige foranstaltninger, inden det blandede udvalg er blevet hørt.

- Artikel 42 - "*Æ***ndring**"

- Artikel 43 - "Geografisk anvendelsesområde"

Denne artikel er i overensstemmelse med standardbestemmelserne på området. Kommissionen vil imidlertid sende Schweiz en vejledende liste over de områder, hvor aftalen finder anvendelse.

- Artikel 44 – "**Ikrafttræden**"

Når der i medfør af artikel 44, stk. 3, afgives en erklæring, er det klart, at det kun er Fællesskabet, der kan gøre det i forbindelse med forhold, der henhører under Fællesskabets kompetence, og at ingen erklæringer kan vedrøre forbindelserne mellem medlemsstaterne, men kun forbindelserne med Schweiz.

- Artikel 45: "**Opsigelse**"

Denne artikel indeholder bestemmelse om mulighederne for at opsige aftalen.

- Artikel 46 - "**Tidsmæssig anvendelse**"

Denne artikel indeholder en bestemmelse vedrørende anvendelsen af aftalen på anmodninger vedrørende ulovlige aktiviteter, der er begået seks måneder efter undertegnelsen af aftalen.

- Artikel 47 - "Udvidelse af aftalen til de nye EU-medlemsstater"

Formålet med denne artikel er at gøre det lettere at udvide aftalen til også at omfatte de nye medlemsstater.

- Artikel 48 - "**Gyldige tekster**".

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af en aftale mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter Rådets bemyndigelse af 14. december 2000 har Kommissionen på Fællesskabets og dets medlemsstaters vegne forhandlet med Det Schweiziske Forbund om en aftale om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der påvirker Fællesskabets og dets medlemsstaters finansielle interesser, herunder moms og told.

(2) Med forbehold af senere indgåelse bør aftalen, der blev paraferet den 25. juni 2004, undertegnes -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Under forudsætning af at aftalen indgås på et senere tidspunkt, bemyndiges Rådets formand hermed til at udpege den person, der er beføjet til på vegne af Det Europæiske Fællesskab at undertegne aftalen mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser, samt den slutakt, der ledsager aftalen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .[…]

På Rådets vegne
[…]
Formand

[1] EFT C […] af […], s. […].

2004/0187(CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af en aftale mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit

under henvisning til forslag fra Kommissionen[2],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 14. december 2000 gav Rådet Kommissionen bemyndigelse til at forhandle med Det Schweiziske Forbund om en aftale til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for Fællesskabets og dets medlemsstaters finansielle interesser, herunder moms og told.

(2) I henhold til Rådets afgørelse …/…/EF af ……2004 og under forudsætning af at aftalen indgås på et senere tidspunkt, blev denne undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs vegne den …..2004.

(3) Der nedsættes i medfør af aftalen et blandet udvalg med beslutningstagende kompetence på bestemte områder, og det er derfor nødvendigt at specificere, hvem der repræsenterer Fællesskabet i dette udvalg.

(4) Aftalen bør godkendes -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE

Artikel 1

Aftalen mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig

---

2 EFT C […] af […], s. […].
3 EFT C […] af […], s. […].

aktivitet til skade for deres finansielle interesser og den slutakt, der ledsager aftalen, godkendes hermed på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til aftalen og den slutakt, der ledsager aftalen, er vedføjet denne afgørelse.

Artikel 2

Fællesskabet repræsenteres i det blandede udvalg, der nedsættes i medfør af aftalens artikel 39, af Kommissionen.

Fællesskabets holdning under gennemførelse af aftalen for så vidt angår det blandede udvalgs afgørelser og henstillinger vedtages efter forslag fra Kommissionen af Rådet med kvalificeret flertal.

Artikel 3

Formanden for Rådet foranstalter på Det Europæiske Fællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2, i aftalen[4].

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den .[…]

På Rådets vegne
[...]
Formand

[4] Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

BILAG

Aftale

om samarbejde mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund

om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN TJEKKIET,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

REPUBLIKKEN PORTUGAL,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKKEN SLOVAKIET,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND, på den ene side,

og

DET SCHWEIZISKE FORBUND, på den anden side,

herefter benævnt "de kontraherende parter" -

som henviser til de nære forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side,

som ønsker på en effektiv måde at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for de kontraherende parters fælles interesser,

som erkender, at det er nødvendigt at styrke den administrative bistand inden for disse områder,

som er overbevist om, at de kontraherende parter bør yde hinanden gensidig retshjælp, omfattende ransagning og beslaglæggelse, herunder i alle tilfælde af smugleri og unddragelse af indirekte beskatning, især moms, told og punktafgifter,

som anerkender betydningen af at bekæmpe hvidvaskning af penge -

ER BLEVET ENIGE OM AT INDGÅ FØLGENDE AFTALE:

AFSNIT I - ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 Genstand

Formålet med denne aftale er at udvide den administrative bistand og den gensidige retshjælp på det strafferetlige område mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side, med henblik på at bekæmpe de ulovlige aktiviteter, som er omhandlet i artikel 2.

Artikel 2 Anvendelsesområde

(1) Denne aftale finder anvendelse på:

(a) den administrative og strafferetlige forebyggelse, opdagelse, efterforskning, forfølgelse og bekæmpelse af svig og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for parternes respektive finansielle interesser vedrørende:

– varehandel i modstrid med told- og landbrugslovgivningen

– handel i modstrid med skattelovgivningen om moms, særlige forbrugsafgifter og punktafgifter

– anvendelse eller tilbageholdelse af midler – herunder anvendelse af dem til andre formål end dem, hvortil de oprindelig blev ydet - fra de kontraherende parters budgetter eller budgetter forvaltet af dem eller på deres vegne såsom tilskud eller godtgørelser

– de kontraherende parters procedurer for tildeling af kontrakter

(b) beslaglæggelse og inddrivelse af beløb, der skyldes eller uretmæssigt er modtaget som følge af de ulovlige aktiviter, der er omhandlet i litra a).

(2) En anmodning om samarbejde i henhold til afsnit II (administrativ bistand) og III (gensidig retshjælp) kan ikke afvises alene med den begrundelse, at anmodningen vedrører en overtrædelse, der behandles som skattesvig af den anmodede kontraherende part, eller at den anmodede kontraherende parts lovgivning ikke giver hjemmel for samme type afgift eller udgift eller ikke indeholder samme type regler eller samme retlige definition af de pågældende handlinger som den anmodende kontraherende parts lovgivning.

(3) Anvendelsesområdet for denne aftale omfatter også hvidvaskning af udbyttet af de af aftalen omfattede aktiviteter, forudsat at de aktiviteter, der ligger til grund for anmodningen, i henhold til de to kontraherende parters lovgivning kan straffes med en frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning af en maksimal varighed på mindst seks måneder.

(4) Direkte skatter er udelukket fra denne aftales anvendelsesområde.

Artikel 3 Mindre sager

(1) Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når de for lidt indbetalte eller unddragne afgifter skønnes at udgøre et beløb på 25 000 EUR eller derunder, eller når de ulovligt udførte eller indførte varer skønnes at have en værdi på 100 000 EUR eller derunder, medmindre den anmodende kontraherende part som følge af sagens særlige omstændigheder eller den implicerede person anser den for at være af særlig grov beskaffenhed.

(2) Den anmodede kontraherende parts myndighed skal straks meddele den anmodende kontraherende parts myndighed om grundene til, at den afviser anmodningen om samarbejde. RE: SUISSE TRANSLATIONS IN ALL LANGUAGES BUT MALTESE AND ESTIONIAN (still incomplete)

Artikel 4 Den offentlige orden

En anmodning om samarbejde kan afvises, hvis den kontraherende anmodede part vurderer, at udførelse af anmodningen ville være i modstrid med dens suverænitet, sikkerhed, offentlige orden eller andre væsentlige interesser.

Artikel 5 Fremsendelse af oplysninger og bevismidler

(1) Oplysninger og bevismidler, der fremsendes eller modtages i henhold til denne aftale, er – uanset i hvilken form det sker – omfattet af tavshedspligt og beskyttet på samme måde, som dermed sammenlignelige oplysninger er beskyttet af den nationale lovgivning, der gælder for den kontraherende part, der modtager oplysningerne, og af de tilsvarende bestemmelser, der gælder for fællesskabsinstitutionerne.

Specielt må sådanne oplysninger og bevismidler ikke udbredes til andre personer end dem, der i fællesskabsinstitutionerne, medlemsstaterne eller Det Schweiziske Forbund som led i deres arbejde skal have kendskab hertil, og disse personer må ikke anvende dem til andre formål end dem, der falder inden for denne aftales anvendelsesområde.

(2) Oplysninger og bevismidler, som den kontraherende anmodende part er kommet i besiddelse af i henhold til denne aftale, kan fremsendes til enhver kontraherende part, hvis denne kontraherende part er i færd med at gennemføre en undersøgelse, hvor samarbejde ikke er udelukket, eller hvis det er klart, at denne kontraherende part med fordel kunne gennemføre en sådan undersøgelse. Fremsendelse af sådanne oplysninger må ikke tjene andre formål end dem, der er fastsat i aftalen.

(3) Fremsendelse af oplysninger og bevismidler, der er tilvejebragt i overensstemmelse med denne aftale, fra en kontraherende part til en eller flere andre kontraherende parter, kan ikke påklages over for den oprindeligt anmodede kontraherende part.

(4) En kontraherende part, til hvem der er fremsendt oplysninger eller bevismidler i overensstemmelse med stk. 2, skal overholde de begrænsninger i brugen heraf, som den anmodede kontraherende part pålægger den kontraherende part, der først anmodede om fremsendelsen.

(5) Fremsendelse af oplysninger og bevismidler tilvejebragt i henhold til denne aftale, fra en kontraherende part til et tredjeland, kræver en tilladelse fra den kontraherende part, hvorfra oplysningerne eller bevismidlerne hidrører.

Artikel 6 Fortrolighed

Den anmodende kontraherende part kan anmode den anmodede kontraherende part om at sørge for, at anmodningen og dens indhold behandles fortroligt, undtagen hvis dette er uforeneligt med udførelsen af anmodningen. Hvis den anmodede kontraherende part ikke kan overholde fortrolighedskravene, giver den på forhånd den anmodende kontraherende parts myndigheder meddelelse herom.

Afsnit II ADMINISTRATIV BISTAND

KAPITEL 1 Almindelige bestemmelser

Artikel 7 Forholdet til andre aftaler

Dette afsnit berører hverken de gældende bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller de mere omfattende forpligtelser vedrørende administrativ bistand eller de mere fordelagtige bestemmelser i gældende bilaterale eller multilaterale aftaler mellem de

kontraherende parter, bl.a. tillægsprotokollen om gensidig administrativ bistand mellem toldmyndighederne af 9. juni 1997.

Artikel 8 Omfang

(1) De kontraherende parter yder hinanden gensidig bistand til at bekæmpe de ulovlige aktiviteter, der er omfattet af denne aftale, navnlig ved at forebygge og afsløre transaktioner, andre handlinger og undladelser, der er i modstrid med den relevante lovgivning, og ved at gennemføre efterforskning deraf.

(2) Den bistand, der fastlægges ved dette afsnit, gælder enhver af de kontraherende parters kompetente administrative myndigheder, når disse handler som led i udøvelsen af administrative undersøgelsesbeføjelser eller beføjelser vedrørende strafferetlig forfølgelse, herunder når disse myndigheder udøver deres beføjelser efter anmodning fra retlige myndigheder.

Hvis en strafferetlig undersøgelse foretages af eller udføres under ledelse af en retlig myndighed, er det denne myndighed, der bestemmer, om anmodninger om gensidig bistand eller samarbejde i forbindelse hermed skal indgives på grundlag af de relevante bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller på grundlag af bestemmelserne i dette afsnit.

Artikel 9 Kompetence

(1) De kontraherende parters myndigheder anvender dette afsnits bestemmelser inden for rammerne af den kompetence, som de har i medfør af deres lands nationale lovgivning. Intet i dette afsnit kan fortolkes som en ændring af den kompetence, der efter nationale bestemmelser er tillagt de kontraherende parters myndigheder som defineret i dette afsnit.

De optræder, som om de handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden af samme kontraherende parts myndigheder. De udnytter med henblik herpå alle de retlige beføjelser, de har i henhold til deres nationale lovgivning, for at efterkomme anmodningen.

(2) Anmodninger stilet til myndigheder, der ikke er kompetente, videregives af disse straks til den kompetente myndighed.

Artikel 10 Proportionalitet

Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når det klart fremgår, at

(a) antallet og arten af anmodninger fra den anmodende kontraherende part i en bestemt periode pålægger den anmodede kontraherende parts myndighed uforholdsmæssigt store administrative byrder

(b) den anmodende kontraherende parts myndighed ikke har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden risiko for at hindre opnåelsen af det ønskede resultat.

Artikel 11 Centrale tjenester

(1) Hver kontraherende part udpeger den eller de centrale tjenester, der har kompetence til at behandle anmodninger om administrativ bistand i medfør af dette afsnit.

Disse tjenester henvender sig til enhver administrativ myndighed, der har kompetence til at yde den bistand, der anmodes om.

(2) De centrale tjenester kommunikerer direkte med hinanden indbyrdes.

(3) De centrale tjenesters virke udelukker ikke et direkte samarbejde mellem de kontraherende parters øvrige myndigheder med kompetence inden for denne aftales anvendelsesområder, navnlig i hastetilfælde. De centrale tjenester informeres om enhver foranstaltning, hvor der finder et sådant direkte samarbejde sted.

(4) De kontraherende parter meddeler, i forbindelse med den i artikel 45, stk. 2, nævnte notifikation, hvilke tjenester der betragtes som centrale tjenester i medfør af denne artikel.

Kapitel 2 Bistand efter anmodning

Artikel 12 Anmodninger om oplysninger

(1) Efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed meddeler den anmodede kontraherende parts myndighed, inden for denne aftales anvendelsesområde, førstnævnte myndighed enhver oplysning, som den selv eller samme kontraherende parts øvrige myndigheder er i besiddelse af, og som gør det muligt for førstnævnte myndighed at forebygge, efterforske og straffe de ulovlige aktiviteter, som aftalen drejer sig om, og enhver oplysning, som er nødvendig for inddrivelsen af en fordring. Den anmodede kontraherende parts myndighed foretager enhver administrativ undersøgelse, der er nødvendig for at opnå disse oplysninger.

(2) I forbindelse med meddelelsen af oplysninger vedlægges der rapporter og andre dokumenter, eller bekræftede kopier eller uddrag af disse rapporter eller dokumenter, der ligger til grund for de meddelte oplysninger, og som den anmodede kontraherende parts myndigheder i forvejen var i besiddelse af, eller som er udarbejdet eller fremskaffet med henblik på at efterkomme anmodningen om oplysninger.

(3) Efter aftale mellem den anmodende kontraherende parts myndighed og den anmodede kontraherende parts myndighed kan embedsmænd, der er bemyndiget hertil af førstnævnte myndighed, efter nærmere anvisning fra den anmodede kontraherende parts myndighed, i dennes kontorer få adgang til de dokumenter og oplysninger som omhandlet i stk. 1, som denne kontraherende parts myndigheder er i besiddelse af, og som vedrører nærmere bestemte ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde. De pågældende embedsmænd kan tage kopi af denne dokumentation.

Artikel 13 Anmodninger om overvågning

Efter anmodning fra den anmodende kontraherende myndighed skal den anmodede kontraherende parts myndighed så vidt muligt sikre overvågning vedrørende vareudvekslinger, der er i strid med den i artikel 2 nævnte lovgivning. Denne overvågning kan vedrøre personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at de har deltaget eller deltager i udførelsen af sådanne ulovlige aktiviteter eller træffer forberedelser med henblik på at gøre det, og den kan endvidere vedrøre steder, transportmidler og varer, der har sammenhæng med disse aktiviteter.

Artikel 14 Forkyndelse og postforsendelse

(1) Efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed skal den anmodede kontraherende parts myndighed, under iagttagelse af den anmodede kontraherende parts nationale regler, lade alle dokumenter eller afgørelser, der hidrører fra den anmodende kontraherende parts kompetente myndigheder, og som falder ind under denne aftales anvendelsesområde, forkynde for adressaten.

(2) Anmodninger om forkyndelse med angivelse af indholdet af det dokument eller den afgørelse, der ønskes forkyndt, skal ledsages af en oversættelse til et af den anmodede kontraherende parts officielle sprog eller til et sprog, som denne kontraherende part kan acceptere.

(3) De kontraherende parter kan sende forkyndelsesdokumenter og anmodninger om oplysninger og dokumenter direkte med posten til aktører, der er omfattet af tredje og fjerde led i artikel 2, stk. 1, litra a), og bosat på den anden kontraherende parts område.

Disse personer kan imødekomme sådanne anmodninger og levere de relevante dokumenter og oplysninger i den form, der er fastsat ved de regler og ordninger, hvorefter midlerne er tildelt.

Artikel 15 Anmodninger om undersøgelser

(1) Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part foretager eller foranlediger den anmodede kontraherende part passende undersøgelser vedrørende transaktioner eller adfærd, der udgør ulovlige aktiviteter således som omhandlet i nærværende aftale, eller som giver den anmodende kontraherende parts myndighed begrundet mistanke om, at sådanne ulovlige aktiviteter har fundet sted.

(2) Den anmodede kontraherende part gør brug af alle de undersøgelsesmidler, der står til rådighed inden for dens retsorden, på de vilkår, som ville gælde, hvis den gjorde brug af disse midler som led i handlinger, den udførte på egne vegne eller efter anmodning fra en anden intern retlig myndighed, herunder ved de retlige myndigheders mellemkomst eller om nødvendigt med tilladelse fra disse.

Denne bestemmelse berører ikke den pligt til samarbejde, som økonomiske beslutningstagere har i henhold til artikel 17.

Den anmodede kontraherende parts myndighed meddeler den anmodende kontraherende parts myndighed resultaterne af disse undersøgelser. Artikel 12, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

(3) Den anmodede kontraherende parts myndighed udvider bistanden til at omfatte alle omstændigheder, genstande og personer, der har klar forbindelse med genstanden for anmodningen om bistand, uden at der er behov for en supplerende anmodning. I tvivlstilfælde tager den anmodede kontraherende parts myndighed først kontakt med den anmodende kontraherende parts myndighed.

Artikel 16 Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende kontraherende parts myndighed

(1) Efter aftale mellem den anmodende kontraherende parts myndighed og den anmodede kontraherende parts myndighed kan embedsmænd udpeget af førstnævnte myndighed være til stede under de administrative undersøgelser, der er omhandlet i foregående artikel. Denne tilstedeværelse kræver ikke samtykke fra den person eller erhvervsdrivende, som undersøgelsen drejer sig om.

(2) Embedsmænd fra den anmodede kontraherende parts myndighed leder under hele forløbet undersøgelserne. Embedsmændene fra den anmodende kontraherende parts myndighed må ikke på eget initiativ udøve de beføjelser, der er tillagt embedsmænd fra den anmodede kompetente parts myndighed.

De har dog adgang til samme lokaler og samme dokumenter som embedsmændene fra den anmodede kontraherende parts myndighed, ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for den igangværende undersøgelse.

(3) Der kan knyttes betingelser til denne tilladelse.

(4) Oplysninger, som meddeles den kontraherende parts anmodende myndighed, kan ikke anvendes som bevismiddel, før der er givet tilladelse til overførsel af aktstykker vedrørende gennemførelsen.

Artikel 17 Pligt til samarbejde

De erhvervsdrivende er forpligtede til at samarbejde om udførelsen af anmodningen om administrativ bistand, ved at give adgang til deres lokaler, deres transportmidler og deres dokumenter og ved at meddele alle relevante oplysninger.

Artikel 18 Bistandsanmodningernes form og indhold

(1) Anmodninger om bistand fremsættes skriftligt og vedlægges den dokumentation, som er nødvendig for at efterkomme dem.

I hastetilfælde accepteres mundtlige anmodninger, men de skal bekræftes skriftligt så hurtigt som muligt.

(2) Anmodningerne ledsages af følgende oplysninger:

(a) den anmodende myndighed

(b) den ønskede foranstaltning

(c) målsætning og begrundelse for anmodningen

(d) relevante love, administrative bestemmelser og andre juridiske dokumenter

(e) e. så nøjagtige og udtømmende oplysninger som muligt om de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for undersøgelserne

(f) et sammendrag af sagens omstændigheder og allerede gennemførte undersøgelser, undtagen i de i artikel 14 tilfælde.

(3) Anmodningerne fremsættes på et af den anmodede kontraherende parts officielle sprog eller på et sprog som denne kontraherende part kan acceptere.

(4) Ukorrekte eller ufuldstændige anmodninger kan rettes eller suppleres. Der kan i mellemtiden træffes foranstaltninger, der er nødvendige af hensyn til anmodningen.

Artikel 19 Anvendelse af oplysninger

(1) De indsamlede oplysninger anvendes udelukkende til de formål, der er dækket af denne aftale. Hvis en kontraherende part anmoder om at anvende sådanne oplysninger til andre formål, skal den på forhånd indhente skriftligt samtykke hertil fra den myndighed, der har leveret oplysningerne. Anvendelsen af dem er underlagt de begrænsninger, som denne myndighed fastsætter.

(2) Stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af oplysningerne som led i retlige eller administrative procedurer indledt som følge af ikke-overholdelse af den lovgivning, som anmodningen om administrativ bistand vedrører, hvis de samme bistandsmidler ville være til rådighed i forbindelse med sådanne procedurer. Den kontraherende parts kompetente myndighed, som har givet disse oplysninger, underrettes straks herom.

(3) De kontraherende parter kan i deres retsbøger, rapporter og vidneerklæringer og i retssager indbragt for domstolene, som bevismidler anvende oplysninger og dokumenter, der er tilvejebragt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

Kapitel 3 Spontan bistand

Artikel 20 Spontan bistand

(1) De former for samarbejde, der er omhandlet i foregående kapitel, kan finde sted uden forudgående anmodning fra en anden kontraherende part.

(2) Den kontraherende parts myndighed, der fremsender oplysningerne, kan i overensstemmelse med sin nationale lovgivning knytte betingelser til den modtagende kontraherende parts myndigheds anvendelse af oplysningerne.

(3) Alle de kontraherende parters myndigheder er bundet af disse betingelser.

Kapitel 4 Særlige former for samarbejde

Artikel 21 Fælles tiltag

(1) I forbindelse med vareimport, -eksport og -transit kan de kontraherende parter, når transaktionernes omfang og de deraf følgende risici vedrørende de involverede afgifter og tilskud vil kunne medføre betydelige tab for de kontraherende parters budgetter, enes om at gennemføre fælles grænseoverskridende operationer med henblik på forebyggelse og forfølgelse af de ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde.

(2) Det er den centrale tjeneste eller en af denne udpeget tjeneste, der har kompetence til at forestå koordinationen og planlægningen af de grænseoverskridende operationer.

Artikel 22 Fælles særlige efterforskningshold

(1) Myndighederne i flere kontraherende parter kan efter fælles overenskomst oprette et fælles særligt efterforskningshold hjemmehørende i en af de kontraherende parter.

(2) Efterforskningsholdet udfører vanskelige efterforskningsopgaver, der kræver indsætning af betydelige aktionsmidler, og koordinerer fælles aktioner.

(3) Deltagelse i et sådant efterforskningshold giver ikke repræsentanterne for den kontraherende parts myndigheder, hvoraf det er sammensat, beføjelse til at intervenere i den kontraherende part, hvor efterforskningen udføres.

Artikel 23 Forbindelsesofficerer

(1) De kontraherende parters kompetente myndigheder kan indgå aftale om, for en begrænset eller ikke begrænset periode, at udveksle forbindelsesofficerer mellem en kontraherende part og myndighederne i en anden kontraherende part med henblik på at yde hinanden gensidig bistand under udførelsen af den administrative bistand.

(2) Forbindelsesofficererne har til opgave at rådgive og yde bistand. De har ikke beføjelse til selv at intervenere på den modtagende kontraherende parts territorium. De kan, hvis de kontraherende parters kompetente myndigheder samtykker heri eller anmoder herom:

(a) lette og fremskynde udvekslingen af oplysninger

(b) yde bistand i forbindelse med undersøgelser

(c) deltage i behandlingen af anmodninger om bistand

(d) rådgive og bistå værtslandet i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af grænseoverskridende operationer

(e) udføre andre opgaver, som de kontraherende parter kan blive enige om indbyrdes.

(3) De kontraherende parters kompetente myndigheder fastlægger de nærmere detaljer ved fælles overenskomst.

(4) Forbindelsesofficererne kan repræsentere en eller flere kontraherende parters interesser.

Kapitel 5 Inddrivelse

Artikel 24 Inddrivelse

(1) Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part foretager den anmodede kontraherende part inddrivelse af fordringer, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, som om der var tale om dens egne fordringer.

(2) En anmodning om inddrivelse af en fordring skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den anmodende kontraherende part, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

(3) Den anmodede kontraherende part træffer de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen af en fordring.

(4) Den anmodede kontraherende parts myndighed overfører til den anmodende kontraherende parts myndighed et beløb svarende til den fordring, som den har inddrevet. Efter aftale med den anmodende kontraherende part kan den fratrække en procentdel svarende til de administrationsomkostninger, den har afholdt.

(5) Uanset stk. 1 nyder de fordringer, der skal inddrives, ikke nødvendigvis godt af de samme privilegier som tilsvarende fordringer opstået hos den anmodede kontraherende part.

Afsnit III GENSIDIG RETSHJÆLP

Artikel 25 Forholdet til andre aftaler

(1) Bestemmelserne i dette afsnit har til formål at supplere den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og konventionen af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold og skal lette de kontraherende parters anvendelse af disse konventioner.

(2) Dette berører ikke anvendelsen af de mere vidtgående bestemmelser i gældende bilaterale eller multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter.

Artikel 26 Procedurer, hvor der ligeledes ydes gensidig retshjælp

(1) Der ydes ligeledes gensidig retshjælp:

(a) ved retsforfølgning for handlinger, der er strafbare i henhold til en af de kontraherende parters lovgivning eller i henhold til begge parters lovgivning, når der er tale om overtrædelser af bestemmelser, som kan forfølges af administrative myndigheder, hvis afgørelser kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager

(b) i civile søgsmål anlagt i forbindelse med straffesager, så længe kriminalretten endnu ikke har truffet endelig afgørelse i straffesagen

(c) ved handlinger eller overtrædelser, der kan indebære et ansvar for en juridisk person i den anmodende kontraherende part.

(2) Der ydes ligeledes gensidig retshjælp med henblik på undersøgelser og procedurer, der sigter mod beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af sådanne overtrædelser og af de redskaber, der er anvendt til at begå dem.

Artikel 27 Fremsendelse af anmodninger

(1) Anmodninger, der fremsættes i henhold til dette afsnit, forelægges af den anmodende kontraherende parts myndighed enten gennem en kompetent central myndighed i den anmodede kontraherende part eller direkte for den kontraherende parts myndighed, der har kompetence til at udføre anmodningen fra den anmodende kontraherende part. Den anmodende kontraherende parts myndighed og eventuelt den anmodede kontraherende parts myndighed sender til orientering en kopi af anmodningen til deres respektive centrale myndigheder.

(2) Alle bilag vedrørende anmodningen eller dens udførelse kan fremsendes ad samme kanaler. Der skal i det mindste sendes en kopi heraf direkte til den anmodende kontraherende parts myndighed.

(3) Hvis den kontraherende parts myndighed, som modtager anmodningen, ikke har kompetence til at yde den ønskede hjælp, videresender den omgående anmodningen til den kompetente myndighed.

(4) Fejlbehæftede eller ufuldstændige anmodninger behandles, hvis de indeholder de elementer, der er nødvendige for at kunne efterkomme dem, og berigtiges så senere af den anmodende kontraherende parts myndighed. Den anmodede kontraherende parts myndighed gør den anmodende kontraherende parts myndighed opmærksom på fejlene og giver den en frist til at berigtige dem.

Den anmodede kontraherende parts myndighed sender omgående den anmodende kontraherende parts myndighed enhver anden oplysning, der vil sætte denne i stand til at supplere sin anmodning eller udvide den til at omfatte andre foranstaltninger.

(5) De kontraherende parter meddeler, i forbindelse med den i artikel 44, stk. 2, nævnte notifikation, hvilke tjenester der betragtes som kompetente centrale tjenester i medfør af denne artikel.

Artikel 28 Fremsendelse pr. post

(1) Som hovedregel sender de kontraherende parter, i forbindelse med procedurer vedrørende ulovlige aktiviteter som omhandlet i denne aftale, procedureakter direkte pr. post til personer, der befinder sig på den anden kontraherende parts område.

(2) Hvis den kontraherende parts myndighed, som dokumenterne hidrører fra, udtrykkeligt ved eller har grund til at antage, at modtageren kun kender et andet sprog, skal dokumenterne, eller i det mindste de vigtigste passager heri, ledsages af en oversættelse til dette andet sprog.

(3) Den kontraherende parts myndighed, der sender anmodningen, gør modtageren opmærksom på, at myndigheden ikke direkte kan gennemføre tvang eller sanktioner på den anden kontraherende parts område.

(4) Alle proceduredokumenter skal ledsages af en note, hvori det angives, at modtageren kan få oplysning om sine rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende dokument ved at rette henvendelse til den myndighed, der er anført i noten.

Artikel 29 Foreløbige foranstaltninger

(1) Inden for de grænser, der sættes af dens interne retsorden og dens respektive beføjelser, og efter anmodning fra den anmodende kontraherende part, kan den kompetente myndighed i den anmodede kontraherende part beordre de foreløbige foranstaltninger gennemført, der er nødvendige for at opretholde en eksisterende situation, beskytte truede retlige interesser eller bevare bevismidler, forudsat at anmodningen om gensidig retshjælp ikke forekommer klart uantagelig.

(2) Der vil i forebyggelsesøjemed blive beordret indefrysning og beslaglæggelse af udbyttet af de overtrædelser, som der anmodes om hjælp til, og det samme gælder de redskaber, der er anvendt i den forbindelse. Hvis udbyttet af en overtrædelse helt eller delvis er forsvundet, kræves de samme foranstaltninger i forhold til goder, der befinder sig på den anmodede kontraherende parts områder, og som svarer til værdien af det pågældende udbytte.

Artikel 30 Tilstedeværelse af den anmodende kontraherende parts myndigheder

(1) Den anmodede part giver, efter anmodning fra den anmodende part, repræsentanter for sidstnævnte parts myndigheder tilladelse til at deltage i udførelsen af anmodningen om gensidig retshjælp Denne tilstedeværelse kræver ikke den pågældende persons samtykke.

Der kan knyttes betingelser til en sådan tilladelse.

(2) Sådanne tilstedeværende personer har adgang til samme lokaler og samme dokumenter, som repræsentanterne for den anmodede kontraherende parts myndighed, og de får adgang ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for udførelsen af anmodningen om gensidig retshjælp. De kan især få lov til at stille eller foreslå spørgsmål og foreslå undersøgelser gennemført.

(3) Denne tilstedeværelse må ikke medføre, at oplysninger udbredes til andre end de personer, der er bemyndiget hertil i henhold til stk. 1 og 2, i modstrid med tavshedspligten og den pågældende persons rettigheder. Oplysninger, som meddeles den anmodende kontraherende parts myndighed, kan ikke anvendes som bevismidler, før afgørelsen om fremsendelse af aktstykkerne vedrørende gennemførelsen er blevet retskraftig.

Artikel 31 Ransagninger og beslaglæggelse

(1) De kontraherende parter må ikke stille andre betingelser for efterkommelse af retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse end følgende:

(a) den handling, der ligger til grund for retsanmodningen, skal efter begge kontraherende parters lovgivning kunne straffes med frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst seks måneder, eller den skal efter en af de kontraherende parters lovgivning kunne straffes tilsvarende og efter den anden kontraherende parts lovgivning udgøre en overtrædelse af bestemmelser, der forfølges af administrative myndigheder, hvis afgørelse kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager

(b) efterkommelsen af retsanmodningen skal være forenelig med den anmodede kontraherende parts lovgivning.

(2) Retsanmodninger med henblik på ransagning og beslaglæggelse i forbindelse med hvidvaskning, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, kan også efterkommes, forudsat at de aktiviteter, der ligger til grund, efter begge kontraherende parters lovgivning kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst seks måneder.

Artikel 32 Anmodninger om bankoplysninger og finansielle oplysninger

(1) Hvis betingelserne i artikel 31 er opfyldt, udfører den anmodede kontraherende part anmodningen om gensidig retshjælp vedrørende opnåelse og fremsendelse af bankoplysninger og finansielle oplysninger, herunder:

(a) identifikation af og oplysninger om bankkonti, der er åbnet i banker etableret på dens område, og som de af undersøgelsen omfattede personer er indehavere af, har fuldmagt til eller kontrollerer

(b) identifikation af og udførlige oplysninger om banktransaktioner og –operationer, der foretages fra, til eller via en eller flere bankkonti, eller som udføres af bestemte personer i en bestemt periode.

(2) I det omfang, det er tilladt i henhold til den anmodede kontraherende parts strafferetlige procedurebestemmelser for tilsvarende tilfælde på denne parts eget område, kan denne part beordre overvågning i en nærmere angivet periode af banktransaktioner foretaget fra, til eller via bankkonti eller udført af bestemte personer, og meddeler den anmodende kontraherende part resultatet heraf. Afgørelsen vedrørende overvågning af transaktioner og meddelelse af resultater træffes i hvert enkelt tilfælde af de kompetente myndigheder i den anmodede kontraherende part under behørig hensyntagen til denne kontraherende parts nationale lovgivning. De praktiske detaljer i forbindelse med overvågningen aftales mellem de kompetente myndigheder i den kontraherende anmodende og den anmodede part.

(3) Hver kontraherende part træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bankerne ikke meddeler den berørte bankkunde eller andre tredjemænd, at der gennemføres foranstaltninger efter anmodning fra den anmodende kontraherende part, eller at en efterforskning er i gang, i en periode, der er begrænset til, hvad der er nødvendigt for ikke at kompromittere resultatet heraf.

(4) Den anmodende kontraherende parts myndighed skal i sin anmodning:

(a) angive, hvorfor den finder, at de ønskede oplysninger sandsynligvis vil være af væsentlig betydning for efterforskningen af lovovertrædelsen

(b) angive, hvad der ligger til grund for dens formodning om, at banker på den anmodede kontraherende parts område fører de pågældende konti, og, i det omfang, den råder over indicier herfor, hvilke banker der er tale om

(c) meddele enhver oplysning, der kan gøre det lettere at udføre anmodningen.

(5) En kontraherende part kan ikke påberåbe sig bankhemmeligheden som begrundelse for at afvise ethvert samarbejde vedrørende en anmodning om gensidig retshjælp fra en anden kontraherende part.

Artikel 33 Kontrollerede leverancer

(1) Den anmodede kontraherende parts kompetente myndighed forpligter sig til efter anmodning fra den anmodende kontraherende parts myndighed at tillade kontrollerede leverancer på sit område som led i strafferetlig efterforskning af strafbare handlinger, som kan medføre udlevering.

(2) Beslutninger om anvendelse af kontrollerede leverancer træffes i hvert enkelt tilfælde af den anmodede kontraherende parts kompetente myndigheder under behørigt hensyn til dennes nationale ret.

(3) Kontrollerede leverancer finder sted efter de procedurer, der er fastsat i den anmodede kontraherende parts lovgivning. Beføjelsen til at handle og til at styre og kontrollere operationerne tilfalder sidstnævnte parts kompetente myndigheder.

Artikel 34 Overdragelse med henblik på beslaglæggelse eller tilbagelevering

(1) Efter anmodning fra den anmodende kontraherende part kan genstande, dokumenter, penge eller andre værdier, der som retsbevarende foranstaltning er beslaglagt, overdrages med henblik på beslaglæggelse eller tilbagelevering til den retmæssige ejer.

(2) Den anmodede kontraherende part kan ikke afslå overdragelsen med den begrundelse, at pengene svarer til en skatte- eller toldgæld.

(3) De rettigheder, som en tredjemand i god tro gør gældende i forbindelse med disse genstande, berøres ikke heraf.

Artikel 35 Fremskyndelse af den gensidige retshjælp

(1) Den anmodede kontraherende parts myndighed udfører anmodningen om gensidig retshjælp så hurtigt som muligt, idet den i videst muligt omfang tager hensyn til de procesfrister og andre frister, som den anmodende kontraherende parts myndighed måtte have angivet. Denne begrunder fristerne.

(2) Kan anmodningen ikke eller kun delvis udføres i overensstemmelse med den anmodende kontraherende parts myndigheds krav, underretter den anmodede kontraherende parts myndighed straks den anmodende kontraherende parts myndighed herom og angiver, på hvilke betingelser anmodningen vil kunne udføres.

De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles, eventuelt ved at gøre den videre behandling betinget af, at ovennævnte betingelser opfyldes.

Hvis det kan forudses, at den frist for udførelsen af anmodningen, der er fastsat af den anmodende kontraherende parts myndighed, ikke kan overholdes, og hvis det af den i stk. 1, andet punktum, nævnte begrundelse klart fremgår, at enhver forsinkelse i betydelig grad vil vanskeliggøre den retsforfølgning, der gennemføres af denne myndighed, oplyser den anmodede kontraherende parts myndighed straks, hvor lang tid der skønnes nødvendig for at udføre anmodningen. Den anmodende kontraherende parts myndighed meddeler straks, om anmodningen alligevel opretholdes. De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles.

Artikel 36 Anvendelse af bevismidler

De oplysninger og bevismidler, der fremsendes som led i den gensidige retshjælp, kan - foruden i den procedure, i forbindelse med hvilken retshjælpen er ydet - anvendes

(a) i en straffesag rejst i den anmodende kontraherende part mod andre personer, der har deltaget i udførelsen af den lovovertrædelse, i forbindelse med hvilken retshjælpen blev ydet

(b) når de handlinger, der ligger til grund for anmodningen, udgør en anden overtrædelse, i forbindelse med hvilken der også bør ydes retshjælp

(c) i forbindelse med procedurer, der tager sigte på beslaglæggelse af redskaber og udbytte fra overtrædelser, i forbindelse med hvilke der burde ydes retshjælp, og i sager om erstatning og renter i relation til de handlinger, i forbindelse med hvilke retshjælpen blev ydet.

Artikel 37 Spontan fremsendelse af oplysninger

(1) En kontraherende parts retsmyndigheder kan, inden for de grænser, der sættes af den nationale ret og deres egne beføjelser, spontant fremsende oplysninger og bevismidler til en anden kontraherende parts retsmyndigheder, når de finder, at de pågældende oplysninger eller bevismidler kunne være nyttige for den modtagende kontraherende parts myndighed med henblik på indledning eller gennemførelse af undersøgelser eller procedurer, eller at disse oplysninger eller bevismidler kan få den nævnte myndighed til at forelægge en anmodning om gensidig retshjælp.

(2) Den kontraherende parts myndighed, der fremsender oplysningerne, kan i overensstemmelse med sin nationale lovgivning knytte betingelser til den modtagende kontraherende parts myndigheds anvendelse af oplysningerne.

(3) Alle de kontraherende parters myndigheder er bundet af disse betingelser.

Artikel 38 Procedurer i den anmodede kontraherende part

Anmodningen om gensidig retshjælp berører ikke de rettigheder, som den anmodende kontraherende part eventuelt har i sin egenskab af sagsøger i interne straffesager rejst over for myndighederne i den anmodede kontraherende part.

AFSNIT IV- AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 39 Blandet udvalg

(1) Der oprettes et blandet udvalg bestående af repræsentanter for de kontraherende parter. Udvalget har ansvaret for, at denne aftale anvendes korrekt. Med henblik herpå fremsætter det henstillinger og træffer afgørelse i de tilfælde, der er fastsat i aftalen. Det udtaler sig efter fælles overenskomst.

(2) Det blandede udvalg fastsætter sin forretningsorden, der bl.a. skal indeholde nærmere bestemmelser om mødeindkaldelser, udpegning af udvalgets formand og fastlæggelse af dennes mandat.

(3) Det blandede udvalg holder møde efter behov, dog mindst én gang om året. Hver kontraherende part kan anmode om at få indkaldt til et møde.

(4) Det blandede udvalg kan beslutte at nedsætte arbejds- eller ekspertgrupper, der kan bistå det med udførelsen af dets opgaver.

Artikel 40 Bilæggelse af tvister

(1) Hver kontraherende part kan forelægge det blandede udvalg eventuelle tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af denne aftale, bl.a. når den mener, at en anden kontraherende part gentagne gange ikke reagerer på de anmodninger om samarbejde, der stiles til den.

(2) Det blandede udvalg bestræber sig på at bilægge tvisten så hurtigt som muligt. Det blandede udvalg skal have forelagt alle oplysninger, der er nødvendige for en indgående undersøgelse af situationen med henblik på at finde en acceptabel løsning. Med det formål undersøger det blandede udvalg alle muligheder, så denne aftale fortsat kan fungere tilfredsstillende.

Artikel 41 Gensidighed

(1) Den anmodede kontraherende parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når den anmodende kontraherende part gentagne gange ikke har reageret på en anmodning om samarbejde i lignende tilfælde.

(2) Inden en anmodning om samarbejde afvises med henvisning til gensidighedsprincippet, informeres det blandede udvalg herom, så det får lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet.

Artikel 42 Ændring

Hvis en kontraherende part ønsker en ændring af denne aftale, forelægger den et forslag herom for det blandede udvalg, der så fremsætter henstillinger, navnlig med henblik på indledning af forhandlinger.

Artikel 43 Geografisk anvendelsesområde

Dene aftale finder anvendelse dels på Det Schweiziske Forbunds område, dels på de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på de i sidstnævnte anførte betingelser.

Artikel 44 Ikrafttræden

(1) Denne aftale indgås på ubestemt tid.

(2) Aftalen ratificeres eller godkendes af de kontraherende parter i overensstemmelse med deres respektive procedurer. Den træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation af ratifikations- eller godkendelsesinstrumenter.

(3) Inden denne aftale træder i kraft kan hver kontraherende part, samtidig med afgivelsen af den i stk. 2 nævnte notifikation eller på et hvilket som helst senere tidspunkt, erklære, at den for sit vedkommende vil anvende aftalen i sine forbindelser med alle andre kontraherende parter, der har afgivet samme erklæring. Sådanne erklæringer træder i kraft 90 dage efter modtagelsen af notifikationen.

Artikel 45 Opsigelse

Det Europæiske Fællesskab eller Det Schweiziske Forbund kan opsige denne aftale ved at give den anden kontraherende part meddelelse om sin beslutning herom. Opsigelsen får virkning seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen om opsigelsen.

Artikel 46 Tidsmæssig anvendelse

Bestemmelserne i denne aftale finder anvendelse på anmodninger vedrørende ulovlige aktiviteter, der har fundet sted mindst seks måneder efter underskrivelsen af aftalen.

Artikel 47 Udvidelse af aftalen til de nye EU-medlemsstater.

(1) Enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union, kan, ved at give de kontraherende parter skriftlig meddelelse herom, blive kontraherende part i nærværende aftale.

(2) Teksten til aftalen på den tiltrædende nye medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, bliver autentisk på grundlag af en brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund. Den gælder som autentisk tekst, jf. artikel 48.

(3) Denne aftale træder i kraft i forhold til enhver ny medlemsstat af Den Europæiske Union, som tiltræder den, 90 dage efter deponeringen 0af den pågældende stats tiltrædelsesinstrument eller på datoen for aftalens ikrafttræden, hvis denne endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af ovennævnte periode på 90 dage.

(4) Hvis denne aftale endnu ikke er trådt i kraft ved notifikationen af deres tiltrædelsesinstrument, finder artikel 44, stk. 3, anvendelse på de nye tiltrædende medlemsstater.

Artikel 48 Gyldige tekster

Denne aftale udfærdiges i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Underskrifter

Slutakt til aftalen om samarbejde mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

---

De befuldmægtigede for

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN TJEKKIET,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

IRLAND,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

REPUBLIKKEN PORTUGAL,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKKEN SLOVAKIET,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og

DET SCHWEIZISKE FORBUND, på den anden side,

forsamlet den ……. med henblik på undertegnelse af aftalen om samarbejde mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser, har vedtaget følgende fælles erklæringer, der er knyttet til denne slutakt:

Fælles erklæring vedrørende hvidvaskning af penge,

fælles erklæring vedrørende Det Schweiziske Forbunds samarbejde med Eurojust og, om muligt, med Det Europæiske Retlige Netværk.

Desuden har de befuldmægtigede for EF's medlemsstater og for Fællesskabet samt de befuldmægtigede for Det Schweiziske Forbund vedtaget det godkendte protokollat fra forhandlingerne, som er vedlagt nærværende slutakt. Det godkendte protokollat har bindende karakter.

Udfærdiget i ……..., den …….....

Underskrifter

Fælles erklæring vedrørende hvidvaskning af penge

De kontraherende parter er enige om, at aftalens artikel 2, stk. 3, om bekæmpelse af hvidvaskning af penge også omfatter handlinger vedrørende skattesvig eller smugleri som levevej ifølge schweizisk lov. De oplysninger, der opnås på grundlag af en anmodning vedrørende hvidvaskning af penge, kan anvendes i sager vedrørende hvidvaskning, undtagen i sager mod schweizere, hvis alle relevante handlinger i forbindelse med overtrædelsen er begået udelukkende i Schweiz.

Fælles erklæring vedrørende Det Schweiziske Forbunds samarbejde med Eurojust og, om muligt, med Det Europæiske Retlige Netværk

De kontraherende parter noterer sig Det Schweiziske Forbunds ønske om at kunne undersøge mulighederne for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i samarbejdet inden for Eurojust og, om muligt, inden for Det Europæiske Retlige Netværk.

Godkendt protokollat

fra forhandlingerne om aftalen om samarbejde mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

---

De kontraherende parter er blevet enige om følgende:

Ad artikel 2, stk. 1, litra a)

Udtrykket "svig og alle andre ulovlige aktiviteter" omfatter også smugleri, bestikkelse og hvidvaskning af udbyttet af de aktiviteter, der er omfattet af aftalen, jf. dog artikel 2, stk. 3.

Udtrykket "varehandel i modstrid med told- og landbrugslovgivningen" anvendes, uanset om varerne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit).

Udtrykket "handel i modstrid med skattelovgivningen om moms, særlige forbrugsafgifter og punktafgifter" anvendes, uanset om varerne eller tjenesteydelserne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit).

Ad artikel 15, stk. 2

Udtrykket "undersøgelsesmidler" omfatter afhøring af personer, besøg og ransagninger i lokaler og transportmidler, kopiering af dokumenter, anmodninger om oplysninger og beslaglæggelse af genstande, dokumenter og værdigenstande.

Ad artikel 16, stk. 2

Dette indebærer også, at de tilstedeværende personer kan få lov til at stille spørgsmål og foreslå undersøgelsestiltag.

Ad artikel 25, stk. 2

Udtrykket "multilaterale aftaler mellem de kontraherende parter" omfatter især, efter dens ikrafttræden, aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds deltagelse i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

Ad artikel 35, stk. 1

Udtrykket "anmodningen om gensidig retshjælp" omfatter også fremsendelse af oplysninger og bevismidler til den anmodede part.

Ad artikel 43

Senest på tidspunktet for undertegnelsen af aftalen meddeler Europa-Kommissionen Schweiz en liste over de områder, som denne aftale finder anvenelse på.

FICHE FINANCIÈRE LÉGISLATIVE

Domaine(s) politique(s): Coopération antifraude avec la Suisse

Activité(s):

DENOMINATION DE L'ACTION:

Proposition de décision du Conseil relative à la signature de l'Accord de coopération entre la CE et ses Etats membres, d'une part, et la Confédération suisse, d'autre part, pour lutter contre la fraude et toute activité illégale portant atteinte à leurs intérêts financiers.

1. LIGNE(S) BUDGÉTAIRE(S) + INTITULÉ(S)

24.01.2006 – lutte contre la fraude

2. DONNÉES CHIFFRÉES GLOBALES

2.1 Enveloppe totale de l'action (partie B): millions d'euros en CE

2.2 Période d'application:

A partir de sa ratification par la CE et tous les Etats membres

2.3 Estimation globale pluriannuelle des dépenses:

a) Échéancier crédits d'engagement/crédits de paiement (intervention financière) *(cf. point 6.1.1)*

Millions d'euros (*à la 3e décimale)*

	Année n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 et exer. suiv.	Total
Crédits d'engagement							
Crédits de paiement							

b) Assistance technique et administrative (ATA) et dépenses d'appui (DDA) *(cf. point 6.1.2)*

CE							
CP							

Sous-total a+b							
CE							
CP							

c) Incidence financière globale des ressources humaines et autres dépenses de fonctionnement
(cf. points 7.2 et 7.3)

CE/CP							

TOTAL a+b+c							
CE							
CP							

2.4 Compatibilité avec la programmation financière et les perspectives financières

Proposition compatible avec la programmation financière existante.

2.5 Incidence financière sur les recettes

Aucune implication financière (concerne des aspects techniques relatifs à la mise en œuvre d'une mesure).

- Note: toutes les précisions et observations relatives à la méthode de calcul de l'effet sur les recettes doivent être incluses sur une feuille séparée jointe à la présente fiche financière.

Millions d'euros *(à la première décimale)*

		Avant l'action (année n-1)	Situation après l'action					
Ligne budgétaire	Recettes		Année n[3]	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5
	a) Recettes en termes absolus[1]							
	b)Modification des recettes[2]	Δ						

(Décrire chaque ligne budgétaire concernée, en ajoutant le nombre approprié de lignes au tableau si l'effet s'exerce sur plusieurs lignes budgétaires.)

3. CARACTÉRISTIQUES BUDGÉTAIRES

Nature de la dépense		Nouvelle	Participation AELE	Participation pays candidats	Rubrique PF
DNO	CND	NON	NON	NON	**N°**

4. BASE JURIDIQUE

280 (4) ; 300 (1) Traité CE

5. DESCRIPTION ET JUSTIFICATION

5.1 Nécessité d'une intervention communautaire[5]

Prévoir une base juridique plus efficace pour la coopération administrative et judiciaire avec la Suisse en matière de lutte anti-fraude communautaire, y compris les fraudes dans les domaines de la TVA et des droits d'accise ainsi que le blanchiment d'argent d'autres recettes.

5.1.1 Objectifs poursuivis

(Décrire le(s) problème(s) ou besoin(s)(en termes mesurables) que l'intervention est destinée à résoudre/satisfaire (la situation de base par rapport à laquelle les progrès ultérieurs peuvent être mesurés). Décrire les objectifs en termes de résultats escomptés (par exemple changement par rapport à la situation de base susmentionnée.)

5.1.2 Dispositions prises relevant de l'évaluation ex ante

(Il s'agit ici:

a) d'expliquer comment et quand l'évaluation ex ante a été effectuée (auteur, calendrier et si le(s) rapport(s) est/sont disponible(s) ou comment l'information correspondante a été collectée[6]*.*

b) de décrire brièvement les constatations et enseignements tirés de l'évaluation ex ante*.)*

5.1.3 Dispositions prises à la suite de l'évaluation ex post

(Dans le cas du renouvellement d'un programme, il s'agit aussi de décrire brièvement les enseignements à tirer d'une évaluation intérimaire ou ex post*.)*

5.2 Actions envisagées et modalités de l'intervention budgétaire

(Ce point doit décrire la logique d'intervention de la proposition. Il doit préciser les principales actions nécessaires pour atteindre l'objectif général. Chaque action doit comporter un ou plusieurs objectifs spécifiques. Ces derniers doivent indiquer les progrès attendus au cours de la période proposée. Ils doivent aussi aller au-delà des réalisations immédiates, mais être suffisamment précis pour que les résultats concrets les concernant puissent être identifiés. Préciser pour chaque action principale:

– *la/les population(s) visée(s) (spécifier les bénéficiaires en termes quantitatifs si possible);*

– *les objectifs spécifiques fixés pour la période de programmation (en termes mesurables)*

– *les mesures concrètes à prendre pour la mise en œuvre de l'action;*

---

5 Pour plus d'informations, voir le document d'orientation séparé.

6 Pour les informations minimales obligatoires à présenter en ce qui concerne les initiatives nouvelles, voir le document SEC (2000)1051.

– *les réalisations immédiates;*

– *les effets/l'impact attendu(s) sur la réalisation de l'objectif général.*

Des informations doivent aussi être données sur les modalités de l'intervention budgétaire (taux et forme de l'assistance financière requise).)

5.3 Modalités de mise en œuvre

(Préciser par quels moyens les actions envisagées sont mises en œuvre: gestion directe par la Commission soit uniquement avec du personnel statutaire ou externe, soit en ayant recours à l'externalisation. Dans ce cas, préciser les modalités envisagées pour cette externalisation (BAT, agences, offices, unités décentralisées d'exécution, gestion partagée avec les États membres - organismes nationaux, régionaux et locaux.
Indiquer également les effets du modèle d'externalisation choisi sur les ressources d'intervention financière, de gestion et d'appui ainsi que sur les ressources humaines (fonctionnaires détachés, etc.))

6. INCIDENCE FINANCIÈRE

6.1 Incidence financière totale sur la partie B (pour toute la période de programmation)

(Le mode de calcul des montants totaux présentés dans le tableau ci-après doit être expliqué par la ventilation dans le tableau 6.2.)

6.1.1 Intervention financière

Crédits d'engagement en millions d'euros *(à la 3e décimale)*

Ventilation	Année n	n + 1	n + 2	n + 3	n+ 4	n + 5 et exercices suivants	Total
Action 1							
Action 2							
Etc.							
TOTAL							

6.1.2 Assistance technique et administrative (ATA), dépenses d'appui (DDA) et dépenses TI (crédits d'engagement)

	Année n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 et exercices suivants	Total
1) Assistance technique et administrative (ATA):							
a) Bureaux d'assistance technique (BAT)							
b) Autre assistance technique et administrative: - intra-muros: - extra-muros: *dont pour la construction et la maintenance de systèmes de gestion informatisés:*							
Sous-total 1							
2) Dépenses d'appui (DDA):							
a) Études							
b) Réunion d'experts							
c) Information et publications							
Sous-total 2							
TOTAL							

6.2. Calcul des coûts par mesure envisagée en partie B (pour toute la période de programmation)[7]

(Dans le cas où il y a plusieurs actions, il y a lieu de donner, sur les mesures concrètes à prendre pour chaque action, les précisions nécessaires à l'estimation du volume et du coût des réalisations.)

Crédits d'engagement en millions d'euros *(à la 3e décimale)*

Ventilation	Type de réalisations /outputs (projets, dossiers …)	Nombre de réalisations/ outputs (total pour années 1…n)	Coût unitaire moyen	Coût total (total pour années 1…n)
	1	2	3	4=(2X3)
Action 1 *- Mesure 1* *- Mesure 2* Action 2 *- Mesure 1* *- Mesure 2* *- Mesure 3* *etc.*				
COÛT TOTAL				

(Si nécessaire, expliquer le mode de calcul.)

7. INCIDENCE SUR LES EFFECTIFS ET LES DÉPENSES ADMINISTRATIVES

7.1. Incidence sur les ressources humaines

Types d'emplois		Effectifs à affecter à la gestion de l'action par utilisation des ressources existantes et/ou supplémentaires		Total	Description des tâches découlant de l'action
		Nombre d'emplois permanents	Nombre d'emplois temporaires		
Fonctionnaires ou agents temporaires	A B C				*(Si nécessaire, une description plus complète des tâches peut être annexée.)*
Autres ressources humaines					
Total					

[7] Pour plus d'informations, voir le document d'orientation séparé.

7.2 Incidence financière globale des ressources humaines

Type de ressources humaines	Montants en euros	Mode de calcul *
Fonctionnaires Agents temporaires		
Autres ressources humaines (indiquer la ligne budgétaire)		
Total		

Les montants correspondent aux dépenses totales pour 12 mois.

7.3 Autres dépenses de fonctionnement découlant de l'action

Ligne budgétaire (n° et intitulé)	Montants en euros	Mode de calcul
Enveloppe globale (Titre A7) Autres dépenses administratives	100.000	Une réunion par an du comité mixte institué par l'article 39
Systèmes d'information (A-5001/A-4300)		
Autres dépenses - partie A (indiquer lesquelles)		
Total		

Les montants correspondent aux dépenses totales de l'action pour 12 mois.

(1) Préciser le type de comité ainsi que le groupe auquel il appartient.

I.	Total annuel (7.2 + 7.3)	euros
II.	Durée de l'action	années
III.	Coût total de l'action (I x II)	euros

(Dans l'estimation des ressources humaines et administratives nécessaires pour l'action, les DG/services devront tenir compte des décisions arrêtées par la Commission lors du débat d'orientation et de l'approbation de l'avant-projet de budget (APB). Ceci signifie que les DG devront indiquer que les ressources humaines peuvent être couvertes à l'intérieur de la préallocation indicative prévue lors de l'adoption de l'APB.

Dans des cas exceptionnels où les actions visées n'étaient pas prévisibles lors de la préparation de l'APB, la Commission devra être saisie afin de décider si la mise en œuvre de l'action proposée peut être acceptée et selon quelles modalités (à travers une modification de la préallocation indicative, une opération ad hoc de redéploiement, un budget rectificatif et supplémentaire ou une lettre rectificative au projet de budget.)

8. SUIVI ET ÉVALUATION

8.1 Système de suivi

(Des données adéquates de suivi doivent être collectées, dès le début de chaque action, sur les moyens et ressources mis en œuvre, les réalisations et les résultats de l'intervention. En pratique, ceci implique: i) la détermination d'indicateurs pour les moyens et ressources, les réalisations et les résultats; ii) la mise en place de méthodes pour la collecte des données)

8.2 Modalités et périodicité de l'évaluation prévue

(Décrire l'échéancier prévu et les modalités des évaluations intérimaires et ex post *à effectuer en vue d'établir si l'intervention a atteint les objectifs fixés. Dans le cas de programmes pluriannuels, il faut procéder à au moins une évaluation approfondie au cours du cycle de vie du programme. Pour les autres activités, une évaluation* ex post *ou à mi-parcours doit être exécutée suivant une périodicité n'excédant pas 6 ans.)*

9. MESURES ANTIFRAUDE

(Article 3, paragraphe 4, du règlement financier: «La Commission, afin de prévenir les risques de fraudes et d'irrégularités, fait état dans la fiche financière d'informations concernant les mesures de prévention et de protection existantes ou envisagées».)